

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Marek Ciszewski (spr.)**

Sędziowie: **SSO Małgorzata Lubelska**

SSO Krystyna Szóstak - Werner

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013r. w Koszalinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	Z. S.	
przeciwko	L. (...) und (...) /F./	

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Koszalinie

z dnia 6 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt V GNc 1294/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie, powód wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i zasądzenie w nim od pozwanego kwoty (...) EUR z odsetkami jako należności z tytułu wykonanych przewozów.

Sąd Rejonowy w Koszalinie postanowieniem z dnia 4 czerwca 2012r. odrzucił pozew w zakresie kwoty 2.226 EUR stwierdzając w tym zakresie brak jurysdykcji krajowej. Co do pozostałej części roszczenia Przewodniczący stwierdził, że brak jest podstaw do rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym. To stanowiło podstawę wezwania powoda do uzupełnienia opłaty od pozwu o kwotę 848 zł w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu.

Ponieważ powód, w wyznaczonym terminie opłaty nie uzupełnił, Przewodniczący zarządzeniem z dnia 6 września 2013 r. zwrócił pozew z powołaniem się na podstawę wynikającą z art. 130 § 2 kpc w zw. z art. 13 i art. 21 uksc.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód, który zaskarżył je zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie i rozpoznanie sprawy w postępowaniu nakazowym. Twierdził bowiem skarżący, że do pozwu dołączył dowody spełniające wymagania ustanowione w art. 485 § 2a kpc - umowy, w postaci zamówień transportowych, dowody spełnienia świadczenia niepieniężnego w postaci listów przewozowych oraz dowody doręczenia pozwanemu faktur.

Zachodziły wobec tego podstawy do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wobec czego żądanie uzupełnienia opłaty było bezprzedmiotowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie skutkowało uchycieniem zaskarżonego zarządzenia, jednakże z innych powodów, aniżeli wskazywane przez skarżącego.

Nie można podzielić zarzutów skarżącego, polegających na kwestionowaniu stanowiska, co do braku podstaw wydania w sprawie nakazu zapłaty. Specyfiką obecnie obowiązujących przepisów regulujących postępowanie nakazowe jest dokonywanie przez sąd oceny braku podstaw do wydania nakazu zapłaty bez wydawania w tym zakresie orzeczenia. Badanie podstaw do wydania nakazu zapłaty odbywa się zatem na posiedzeniu niejawnym, a wynik tego badania nie przybiera żadnego formalnego wyrazu w postaci orzeczenia. Stąd też możliwość zakwestionowania przez stronę poglądu co do dopuszczalności rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym następuje na etapie ustalenia opłaty. Jeżeli brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty, zachodzi potrzeba jej uzupełnienia, już we właściwym postępowaniu. Pozew w postępowaniu nakazowym podlega bowiem innej opłacie niż w postępowaniu zwykłym lub upominawczym.

Stanowisko powoda, co do meritum, nie jest zasadne. Faktycznie art. 485 § 2a kpc daje podstawę do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego oraz dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty świadczenia pieniężnego lub odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Rzecz jednak w tym, że dla spełnienia tego warunku powód musi złożyć wszystkie wskazane dowody w postaci oryginałów tych dokumentów lub odpisów, poświadczonych przez uprawnione osoby (zob. art. 129 § 2 i 3 kpc). Tymczasem w przedmiotowej sprawie, już niezależnie od procesowego znaczenia załączonych dowodów, to zlecenia transportowe /k.25-41/, które mają wg powoda znaczenie umów zostały złożone w postaci kserokopii nie podpisanych przez nikogo, zaś listy przewozowe /k. 58-73/, w postaci kolorowych kserokopii. Dowody w postaci kserokopii nie spełniają wymogów dokumentów w znaczeniu procesowym i nie mogły stanowić podstawy wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym o jakiej mowa w art. 485 § 2a kpc.

Natomiast wskazać należy, że istotę zaskarżenia zarządzenia stanowi zakwestionowanie obowiązku wniesienia opłaty, z powodu której uchycenia, pozew został zwrócony. Otóż należy zwrócić uwagę, że opłata ta została ustalona wadliwie. W piśmie z dnia 5 maja 2012r. powód określił wartość przedmiotu sporu na 22610 zł /przy dochodzeniu (...) EUR/ i jednocześnie uiścił opłatę od pozwu w postępowaniu nakazowym w wysokości 283 zł.

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2012r pozew w części /w zakresie kwoty 2.226 EUR/ został odrzucony, co wykluczało dopuszczalność żądania opłaty od tej części roszczenia /art. 126² § 2 kpc/. Skoro, już po odrzuceniu pozwu w tej części doszło do skierowania sprawy do rozpoznania w postępowaniu upominawczym, co stanowiło podstawę ponownego ustalenia wysokości opłaty, powinno to nastąpić z uwzględnieniem faktu częściowego odrzucenia pozwu. Oznacza to konieczność określenia aktualnej wartości przedmiotu sporu i ustalenia wysokości opłaty uzupełniającej z uwzględnieniem już wniesionej kwoty 283 zł oraz ponownego wezwania powoda do wniesienia opłaty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, art. 398 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia.